

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Vándorló kő-szobrok.*

Forrás: *'Az Újság*

Bp.

?

Osztályozás

Tárgy

43

Hely

Idő

1932

Személy

Helyszám

Székesfővárosi házinymoda 1915.

— Vándorló kő-szobrok. Mindig rossz idők jártak Budapesten a faragott szentekre. Az áhitat felépítette a Szent-Háromság, Szűz Mária, Nepomuki János és más szentek szobraikat, az utcarendezés és a város fejlődése pedig majd mind egyikét elmozdította helyéről. Most a Belváros legrégebbi kő-lakosát, szent Kristófot is leemelik százados talapzatáról és hajléktalanná teszik a gömbölyűre hizott galambokat, melyek olyan bizalmasan ülték meg a szentnek erős, széles vállait. Eltűnt már helyéről Sebestyén vértanu szobra, a mely 1729-től annyi ájtatos körmenetet látott másfél századon át. 1692-ben a dögvész által Istenhez térített hívek diszes Szent-Háromság szobrot emeltek a városháza előtt. 1716-ban kicserélték ezt egy még nagyobb, aztán elbontották, hogy 1863-ban a belvárosi templom előtt újat építsenek. Jött azonban egy hatalmas orkán és elseperte, összetörte a szobrot. Mikor felépült a Lánchíd, eltűnt a hajóhid és vele együtt elpusztult Nepomuki János szobra is, mely a hid közepén állott, ott, hol a hid ketté szokott nyílni, ha hajó érkezett a Dunán. Legrövidebb, alig félszázados életű azonban az a Mária-szobor volt, melyet 1740-ben a városon kívül, a téglavető kemenczékhez vezető uton emelt egy buzgó házaspár. A mikor ennek nyoma vész, az idótájt lett szobra a Szűz Anyának a Szerviták terén. Legrégibb szent szobra a fővárosnak az ujlaki Szent-Háromság-szobor, mely a Mátyás-templom előtti térről került ide még 1715-ben. Ezt a szobrot 1700-ban kezdték építeni

és hat esztendeig készült. Kilenc esztendő múlva szebb és impozánsabb szobrot kívántak a várbeliek, s ezt elvitték Ujlakra. A Vár új Háromság-szobrán állott az alsó talapzaton Kristóf, Ferencz, József, Rókus, János és Mária szentek szobra, melyeket 1836-ban levettek és egy részüket a Lipótmező bejárója elé helyezték. Volt Budán még egy szobra a Szent-Háromságnak: a Vízvárosban a kapuczinusok plébániája területén. Ezt a szobrot 1739-ben állította fel Nattermann Mátyás budai törvényszéki tanácsos. Ez a szobor is elkerült helyéről a régi polgári temető mellé. A vízvárosi Irma-téren áll egy szép Mária-szobor. Ez is máshonnan került ide. Eredetileg a vízvárosi Szent Anna-templom és az erzsébeti apácák kertje közti területen állott, a francziskánus barátok egykori Mária-kápolnája előtt. Mikor lerombolták a kápolnát, elvitték mostani helyére Mária szobrát is, mely mellett azelőtt sienai Katalin és Nepomuki János kis szobrai is állottak. A leszebb és legnagyobb Mária-szobor ma Budapesten az, mely a Rákóczi-uton, a Rókus-kápolna előtt áll. Ez pedig merő véletlenül jutott Budapestre. A ki készítette, Lengyel Miklós egri címzetes püspök, Egernek szánta. Valami okon azonban mégse került Dobó városába, hanem Budapestre, a hol 1867 szeptember 8-án leplezték le nagy egyházi ünnepséggel. Ha akadémikuskodni akarnánk, akár azt is mondhatnók: Be kár, hogy csak a szentek szobrainak volt ilyen viszontagságos élete Budapesten. Mikor másmilyen szobroktól is szivesen vennők, ha elmennének helyükről.